UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

De carminibus sancti Gregorii Theologi, ex sermone de virtute habito, cuius initium est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Visual Library

De carminibus ſancti Gregorii Theologi, ex ſermone de virtute habito, cuius initium eſt.

ANNO CHRISTI 787.

Deum omnium auctorem primum inuoco. Et poſt alia. Nec Polemon a me ſilentio præteribit. Etenim miraculum eſt ex illis quæ oppido ſunt * prædicanda. Erat quidem prius iſte non inter pudicos, & valde turpis voluptatum miniſter. Aſt cum affectu boni detentus eſſet, conſiliarium inueniens (non autem habeo dicere quem) ſiue ergo ſapientem aliquem, ſiue ſemet, * audacter tantum apparuit paſſionibus ſuperior, vt vnum quoddam ponam miraculorum eius. Meretricem aduocat quidam incontinens iuuenis: quæ cum iuxta portam veniſſet, vt aiunt, in qua erat proſpiciens Polemon in icona: hanc cum vidiſſet (etenim erat colenda) abiit confeſtim, & aſpectu ſuperata, vt viuentem verecundata depictum.

* Gr. prædicata.

* Gr. ſubito

Baſilius ſanctiſſimus epiſcopus Ancyræ dixit: Et ſanctus Gregorius deiloquus pater mirabilem retulit iconam Polemonis.

Sanctiſſimus patriarcha dixit: Etenim caſtitas ex illa patrata eſt. niſi enim vidiſſet ſcortum iconam Polemonis, nequaquam a ſtupro ceſſaſſet.

Nicephorus ſanctiſſimus epiſcopus Dyrrachii dixit: Mirabilis eſt imago & admiratione digniſſima, quoniam potuit mulierculam liberare ab execrabili & turpi operatione.

* Gregorius Deo amabilis diaconus & notarius venerabilis patriarchii legit.

* Georgius

Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ θεολόγου ἐκ τῶν ἐπῶν, ἐκ τοῦ περὶ ἀρετῆς λόγου· οὗ ἡ ἀρχή.

Θεὸν τὸν πάντων αἴτιον πρῶτον καλῶ. καὶ μεθ' ἕτερα· οὐδ' ὁ Πολέμων ἔμοιγε σιγηθήσεται· καὶ γὰρ τὸ θαῦμα τῶν ἄγαν λαλουμένων. ἦν μὲν οὖν τὸ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἐν σώφροσι, καὶ σφόδρα γ' αἰσχρὸς ἡδονῶν ὑπηρέτης. ἐπεὶ δ' ἔρωτι τοῦ καλοῦ κατεσχέθη, σύμβουλον εὑρών· οὐκ ἔχω δ' εἰπεῖν τίνα· εἴτ' οὖν σοφόν τιν', εἴθ' ἑαυτὸν, ἀθρόως τοσοῦτον ὤφθη τῶν παθῶν ἀνώτερος, ὥσθ' ἕν τι θήσω τῶν ἐκείνου θαυμάτων. ἑταιρίδ' εἰσκαλεῖταί τις ἀκρατὴς νέος. ἡ δ' ὡς πυλῶνος ἦλθε, φασὶ, πλησίον· τῆς δ' ἦν ὑπερκύπτων Πολέμων ἐν εἰκόνι· ταύτην ἰδοῦσα· καὶ γὰρ ἦν σεβασμία· ἀπῆλθεν εὐθὺς, καὶ θέας ἡττημένη, ὡς ζῶντ' ἐπαισχυνθεῖσα τὸν γεγραμμένον.

Βασίλειος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπε· καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεηγόρος πατὴρ θαυμαστὴν ἠγήσατο τὴν εἰκόνα τοῦ Πολέμωνος.

Ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπε· καὶ γὰρ σωφροσύνη ἐξ αὐτῆς ἀπετελέσθη. εἰ μὴ γὰρ εἶδε τὴν εἰκόνα ἡ ἑταιρὶς τοῦ Πολέμωνος, οὐκ ἂν τῆς ἀσελγείας ἀπέστη.

Νικηφόρος ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκοπος τοῦ Δυρραχίου εἶπε· θαυμαστὴ ἡ εἰκὼν καὶ ἀξιάγαστος, ὅτι ἠδυνήθη τὸ γύναιον ῥύσασθαι ἐκ τῆς βδελυρᾶς αἰσχρουργίας.

Γεώργιος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος καὶ νοτάριος τοῦ εὐαγοῦς πατριαρχείου ἀνέγνω.